

χαίρει

Geneve 18. gbrw 1807

Εἶχον δὲ διὰ τοῦ Ἀγγούζου γράμμα σου, καὶ ἔχαρην, φίλε ἄνθρωπε, ὅτι μου μέμνησαι, καὶ τὸ πρὸς κορας δ' ἐμπειρικηχειρμένον ἐκείνο, ὃ οὐκ ἔπειμα, ὅτι ἀμύνοι δοκίμοι ἐς χεῖρας ἐκείνου τὸ πρᾶξόν σου γράμμα ταῦθ' ἔλαβον παρὰ τῆς Ἀγγούζου, ὡς μοι ἴσως, ἀπαίρει μὲν ἔτι ποχὺ ὡς ἐστὶν παρισίους. περιμένω τὸν ἴσον, καὶ τότε, ὡς ἀνὴρ οὐ μόνον τούτο πέμψω ἀλλὰ καὶ συμπέμψω τῇ κορας καὶ πολλὰ ἐπιπρὸς σου καὶ τῆς Ἀγγούζου. νομίζω, ὅτι οὐ φίλε ἄλλην κορας οὐ μίση ἠσθίσεται ἀναγνώσκων τὴν πρὸς εὐριπίδου τοῦ γαλλοῦ ποιητοῦ παραβολή σου, ἢ κατὰ ἀναγνώστη (χάριτας δ' ἔσοι οἶδα ἐπὶ τούτῳ μνήσαι) ἢ ἄλλοι, ἐπὶ δὲ τῆς Δία, ὁρῶν ἄλλ' ἔτι τῶν ἡμετέρων προγατῆν ὄντων καὶ φάρετρα ἐκκενούμενα εὐτρε l'indolente ὡς φησὶ, ignocant. ἔσμεν ἄνθρωπε, καὶ παρὸν ἔσμεν! καὶ

ἐν δ' ἄλλοι σοὶ πάντες ἐπευφημοῦσιν Ἀχαιοί. ἐκ τούτου ἔμοι γόματος. — Ἄλλο δ' ἐτοίμην. ἄκουσον ὅτι μετ' οὐ ποχὺ ἢ κορινθία ἀπαίρει ὡς ἐς Βιένναν. εἰ δέ τις, φίλε, φθῶν ἐκείνῳ σεαυτοῦ γινώσκων φρανοῖς (ἔσσοι δ' αἱ ποχὺ πλῆθος) γράψου μοι τούτῳ, καὶ σοὶ ἀποχεῖν γράμματα. εὐκταίοι: τερροὶ δ' αἱ μοι εἴη καὶ ποδητότεροι, εἰ σὺ ἔλθῃς ὡς ἐμεῖ (ὡς ἔπος χεῖρ καὶ σε περιμένω ὅλην καρδίαν) καὶ ὁρθεῖς ὁρθεῖς μοι εἰς ἔμοι ~~καὶ~~ ἄβοθῶ παρ' ἐμοὶ χαιρῶν τὰ πρὸς τοὺς εἰς Βιέννην γράμματα μου. Ἀχαιοὶ δέ μοι πότε ἀπαίρειν, ἵνα πρὸ τούτου τοῦ χρόνου παρασκευάσω τὰς ἐπιτοχάς.

Salve et me ama

notre très affectueux ami
Demetrius Schinas

Α. Σουζίνης